

BUDAFOK-TÉTÉNYI LAPOK

POLITIKAI HETILAP

A szerkesztőség és kiadóhivatal ideiglenes helyisége:
BUDAPEST, IV., SEMMELWEISS-U. 4.
Hirdetés díjszabás szerint. — Kéziratot nem adunk vissza.

Főszerkesztő: Dr. FÜRTH BÉLA
Felelős szerkesztő: Dr. LUKÁCS IMRE
Főmunkatárs: Dr. SZTERÉNYI GYULA

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 5.— korona
Fél évre 2.50
Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik minden vasárnap.

Azsiai állapotok.

Mikor az egész ország egy nagy kórház és beteg az egész nemzet, bátran irhatunk a kórházakról és azokról a betegekről, akik már nem férnek be a kórházakba. Amíg a mi nagy politikai nyavalyánkat választással gyógyítgatják tudós orvosok és nagyszájú kuruzslók, ráérünk egy kissé a magunk igazi bajaival foglalkozni. Ezek között most egyszerre napirendre került a kórházi mizéria.

A tavaszról hirtelen hidegre vált szeszélyes időjárás megszorítja a nyavalyákat, súlyosbitja a betegek helyzetét s a tavasz a szünőfélben levő tifuszhoz meghozza a maga új betegségeit. S a kizsartolt szegény nép még csak gondolni sem mer arra, hogy a polgárságnak talán épen olyan joga van az életéhez és egészségéhez, mint a barmoknak s hogy a királyi állatorvosok után végre itt volna az ideje az emberekre vonatkozólag is a közegészségügy államosításának. Hogy ingyenes legyen mindenki számára az orvos, a kórház és a patika; és hogy arra hivatott hatóság kényszerítse az orvost kötelességének lelkiismeretes és emberséges teljesítésére.

Választások előtt állunk. Hallunk szépszámmal programbeszédet, melyekben sok mindenféle okos és ostoba dolgot ígérnek megvalósítani a tisztelt jelölt urak. Olvastunk választási felhívásokat többféle párttól és érdekcsoporttól. Legfrissebb köztük nálunk az egyik Károlyi grófnak plakátja, melyben arra hívja fel a polgárságot, hogy csak oly jelöltre adja szavazatát, aki a szövetkezetek ügyét hathatósan támogatni ígérte tesz.

Hallottunk-e egy szót is, mely a

közegészségügy rendezését kívánna vagy ígérné! Potomság? Ki törődne az emberérettel?!

Hivalkodunk vele, hogy kulturállam vagyunk. Van is államosított állategészségügyünk. De ebben a kulturállamban nap-nap után megtörténik az, hogy a szegény betegeket nem tudják elhelyezni és kellő, ingyenes és lelkiismeretes orvosi kezelésben részesíteni.

Mikor távol keleten gyilkoló hadjárat indult barbár népek között s kellő orvosi és kórházi kezelés nélkül hagytak sebesülteket, hogy fölháborodott a mi szenteskedő közvéleményünk e fölött a barbarizmus fölött! S ime, mi békés időben, normális viszonyok között ugyanezt cselekedjük meg.

Zsufolva vannak Magyarországon a kórházak, a bolondok háza és az összes iskolák. Arra se pénzük, se ambíciójuk, hogy iskoláink és kórházaink számát szaporítsuk. Üres, hangzatos jelszavak után szalad az egész politikai világ s az egyéni torzsalkodás és pártvillongások közepette senki sem ér rá arra, hogy az ország igazi érdekeivel törődjék. Meddő politizálásban merül ki minden nemzeti erőnk s pozitív alkotásokra és reformmunkára nem jut se idő, se pénz, se gondolat.

Ha egy külföldi ember azt írja rólunk, hogy nálunk kezdődik a Kelet, nagyon megharagszunk érte. Talán igazunk is van. Idegen ember ne mondja meg rólunk az igazat. De magunkban megvallhatjuk őszintén, hogy sok tekintetben nálunk kezdődik Ázsia.

Közegészség kultúra, közigazgatás: ez a modern kulturállamok szentháromsága. Amely országban ez a három nem áll európai színvonalon, az a nemzet szégyelheti magát.

A komoly munkára nincsen kedve

ebben az országban sehol senkinek. Csak a szájhösködés népszerű. Csak a a civódás divatos. Folyton csatákat vivünk mindenki ellen semmiért: mintha még mindig harcos nemzetnek kellene lennünk, mint voltunk a honalapítás idejében. De rendesen csak egymással tudunk harcolni mi magyarok. Győzelmeket aratunk egymás fölött. De ezekbe a győzelmekbe belepusztul az ország.

Ime, tessék végignézni az ország állapotán. Züllik itt minden. A pénzügyi világ kedvezőtlen és bizalmatlan; a kereskedelem pang; az ipar tengődik; a művészet belefutott a kabarek posványába; irodalom és sajtó lesüllyed az utca színvonalára, ahol a magánbecsületet árulja pénzért; a nemzeti érzést kigunyolják; eszméknek, elveknek divatja pusztul s az emberek nem akarnak egyebet, mint harácsolni vagy mulatni.

A kórházak kapuja előtt fetregő betegek symbolikus korképek. A legnagyobb művész festi őket: az Élet.

Ennek pendantját képezik a szűk iskolák, amelyekből kiszorul a tanuló ifjuság. Iskolára, kórházra s a nyugati kultúra több ilyen fölösleges cafrangjára Magyarországon nem jut pénz.

Hanem a mi kulturátlanságunk és pénztelenségünk mellett is egy kissé becsületesebb beosztással mégis lehetne segíteni sok bajon.

Ha már a kórház-inségről és iskola-hiányról panaszkodunk, akkor föl kell említeni azt is, hogy akárhány helyen nincs elég tanterem a tanulni vágyó ifjuság számára, nincs hely apró, pár szobás községi kórház részére, új meg új helyiséget kell építeni vagy bérbevenni a községi hivatalok sokáig halasztott kibővítésére: ellenben ugyanott annál több fölösleges szobával ren-

delkeznek a különféle községi potentátok.

Építkezni tudunk. S aki az építkezést vezeti, rendesen gyönyörű szép lakást tud építtetni az állam vagy a község pénzén — a maga számára. S ez olyan megszokott dolog, hogy ha nem is láttunk erre példát tegnap, valószínű, hogy látni fogunk holnap. Ha az a holnap pár év múlva jön is el . . .

Tétényi levél.

A halálvasut.

Mult hó 29-én, pénteken Budafokon gázolta halálra a villamos a szegény Schmitka Antalt. El sem is temették és már egy újabb áldozat újból a terítőn volt. Vasárnap éjjel a 21. számú budafoki villamos zuzta agyon Ondódy József, 40 éves kistétényi kubikust, aki nyomban meghalt. Heim Mihály kocsi-vezetőt a rendőrség kihallgatta, aki azzal védekezett, hogy tíz és fél órája volt egyfolytában szolgálatban. Kimerült, nem tud vigyázni, ő tehát nem oka semminek.

Ezzel azután akár pontot is tehetnénk tudósításunk végére. Aminthogy a valóságban pontot is tesz az élet a történetek után. Persze nem úgy, hogy ezzel az esettel befejeződik a mind gyakoribb elgázolások száma, hanem úgy, hogy a bűnöst az igazságszolgáltatás sujtó keze alig éri utol.

Két és fél nap alatt két emberélet épen elegendő eredmény. Ha a villamos vasutak versenyeznének elgázolások terén; több mint valószínű, hogy a Budapest—budafoki h. é. villamos vinné el minden más vasut elől a győzelem pálmáját.

Hanem ha a kegyetlen sors pontot tesz is az eset végére és a késedelmes, nehézkes igazságszolgáltatás ökle nem is üt le gyorsan és úgy, ahogy kellene a bűnösökre: nekünk, kiiknek filléreiből kerülnek ki az osztalékok, az igazgatósági tiszteletdíjak és az alkalmazottak fizetései, talán még sem kellene ismét pontot tenni az eset végére. Utóvégre is nyeltünk már sokat és a szemünket is behunytuk többször, mint kellett volna.

A folytonos elgázolások, tudjuk, az utazó közönséget, legalább is ennek nagy részét, meglehetősen hidegen hagyják. Megszokták már, hát nem izgató a dolog. A rendszernek induló elgázoláson az alkalmazottak helyzetének javításával lehetne segíteni. Most, tudjuk, az alkalmazottakra vonatkozólag az a villamostársaság elve, hogy koplalásig kevés fizetés, kidültség sok munka. Ezért van azután, hogy mindenféle, jobbra kétes existenciák, hozzá nem értő másunnét kikopott emberek állnak be végső kétségbeesésükben a villamostársasághoz kalauznak vagy kocsi-vezetőnek. Sokáig persze egy se tartja ki a dicsőiséget, meglép. Amint csak egy klssé tisztességesebb fizetésű állásra nyílik kilátása. Ezért van annyi sok új ember a vonalon. A gyakorlatlan, 10—12 óráig szolgálatban álló emberek elcsigázottsága és kimerültsége oka azután az úgy szólván mindennapos katasztrófának.

Van azonban számtalan olyan dolog, ezerféle, fel sem is sorolható kisebb és nagyobb anomália, ami az egész közönségnek sérelme, ami édes mindnyájunknak fáj. Néha ki is tör egy-egy elfojtott indulat belőlünk, azután ismét hallgatunk és nyeljük a mérget tovább. Az igazgatóság zsebe pedig szintén telik tovább.

Rossz itt, kérjük szépen, minden. A ki-

mustrált, nyikorgó újpesti kocsiktól a Burvassuttól kunyorált piszkos pótkocsikig, amelyekbe beesik az eső és amelyekről nem tudjuk: rozoga voltuk nagyobb-e, vagy rondaságuk? Függyöny, ami a nap szemrontó fény ellen megvédene, alig van; ami volt, talán elhasználták pelenkának; ami van, az is olyan kapcaruhának illő mocskosságu, hogy fél az ember hozzá érni. A fűtőkészülék az egész télen nem működött; fel sem is szerelték. Minek is? Ők meleg szobában ülnek, a Nagytétényből Pestig utazó iskolásgyermekek egészségével pedig törődjék a kis kutya.

A pislogó villamos mécsesekről, amiket csak idült nagyzási hóbortból neveznek lámpáknak, szintén lehetne pár hasábot irni. Az állandó utasok természetes kísérője utazás közben az ujság, diákjainké pedig a könyv. Tessék már most megmondani, hogy a gyalázatos téli gyertyavilágítás és állandó félhomály hány embert tett rövidlátóvá, szemfájóssá és idővel vakká?

A késések, menetek kimaradása, a forgalmi zavarok oly mindennaposok, hogy szinte az tűnik már fel, ha nagy ritkán minden rendben van. A villamos sebessége is lehetetlenül van megállapítva. Albertfalva keskeny utcáján, közvetlen a házak előtt, expresszvoinatnak képzelve magát, száguld; a széles, biztonságos Fehérvári uton meg úgy mászik, hogy az utánna jövő közúti villamosok kocsi-vezetői fogcsikorgatva készülnek egyet aludni, ha utolérnek egy ilyen döcögő csigabigát. A 20 perces tétényi és a 10 perces budafoki forgalom pedig, így görbüljön meg a főmérnök ur, ha sürtőnek mondható: négy ilyen kb. 20.000 lakóval bíró község részére! Pedig még jó volna, ha 10 perces is volna . . .

A szakaszhatárok kiváló üzleti furfanggal vannak megállapítva. Négy községen fut

TÁRCZA.

VALLOMÁS.

(Az „Ódák a Naphoz“ ciklusból.)

Nem szeretem. Amit érzek:

Több az nála.

Sose mondtam ki a nevét,

Csak imába.

Ha láttam is, elfogott már

Az igézet:

Másra néztem, mikor Maga

Reám nézett.

Ha kérdezett, feleltem rá

Csöndben, halkán;

Mikor nem szólt, — akkor én is

Csak hallgattam.

Mikor bus volt, mikor szeme

Könnybe lábbadt:

Átsirtam én napokat, meg

Éjszakákat.

Azt gondoltam: játszani velem

Álomképek;

Reszkettem, hogy mi lesz: ha majd

Véget érnek.

Szótlán, némán, félve vártam

Minden napot . . .

Maga aztán — mit tehetett?

Kikaczagott.

Pedig szívem nem oka, ha

Megigézte;

Mind úgy járna, ki szemébe

Belenézne.

Ki Napba néz: nem látja meg

Az a Napot . . .

Bocsásson meg; magam is csak

Ember vagyok.

Nézze el, ha nem próbálom

Fölviditni;

Önnel tudok csak nevetni

S Önnel sirni.

A tenger is olyan mindig

Mint az ég fenn;

Derü-boru visszarágyog

A vizében.

Tudom én, hogy a mi mesénk

Csak szép álom;

Tova tűnik s többet magát

Sose látom.

Ön jobbra megy, én meg talán

Balra térek:

Ilyen vége szokott lenni

A meséknek.

Nem szeretem. Amit érzek

Több az nála.

Maga: eltűnt ifjuságom

át a villamos, mindegyik egy szakaszt képez. Csakhogy ha Albertfalvára megy: le kell szállnod a 12 filléres jeggyel még a falun kívül; ha Budafokra utazol: 20 filléres jeggyel letesznek, alig ér be a községbe a villamos; ha Kistéténybe akarsz 30 filléres jeggyel menni: már Budafok végén rá kell fanyarodnod az apostoloktól örökölt kifáradt lovaiddra; végül ha Nagytéténybe megy: 40 filléréért éppen csak hogy bevisznek néhány méternyire a községbe. Itt már nem is építették tovább a villamost nagy ravaszsággal, hogy a közönség megszokja ezt a végpontot, s ha utóbb tovább építik a pályát: a falu végéig, 8—10 percnyi gyalog utért 50 fillért vághassanak zsebre.

A szakaszhatárok természetes beosztásának olyannak kellene lenni, hogy az egyes szakaszok végpontja a községek belsejében legyen. Az albertfalvai mostani szakaszhatárt legalább a Wittmann vendéglőig kellene kiterjeszteni; a Budafok kezdetéig szóló jegyek érvényessége az őrházig, a Budafok végig szóló jegyeké Kistétényig lenne kiterjesztendő, míg a 40 fillért fizető nagytétényieknek sörgősen meg kellene építeni a vasuti vonalat a főutcán végig egész a D. V. és Máv. állomásáig. Félünk, hogy ez utóbbi is csak a jövő zenéje, mert a kapzsi társaság fél megépíteni a vonalat, mert nagytétényi bérletesei egy része így csak a községből az állomásig váltana bérletet s a nagy vasutal járna be a fővárosba. Amiről különben még lehet beszélni.

A 12—20—30—40 filléres jegyek ára is horribilis. Egy közönséges szakaszjegyért 10 fillér, mint az újpesti Bur vasutnál, untig elég ár. Két szakaszért a Bpesti városi villamos elegáns kocsijaiban se szednek 16 fillérenél többet: a közutin is el lehet utazni 30 fillérért Újpestről Kelenföldre. Ezek a társa-

ságok azonban megelégsznek azzal, hogy egyszer nyuzzák le az utas bőrét, (mert azért a külföldhöz képest még ezek is drágák); a budafoki villamos mindjárt kilenc bört nyuz le a ráfanyalódó utasairól. Különbö megelégsznek 10—16—20—24 filléres jegyekkel is.

De ha már nem is szállítják le 24 fillérra a nagytétényi jegyek árát: módját kellene ejteni, hogy külföldi példák szerint legalább reggel 5-től 8-ig, délután 12-től 3-ig, és este 5-től 8-ig olcsó, 8 filléres szakasz, 12 és legfelejtőbb 20 filléres vonaljegyeket adjanak ki. A munkásigazolványok érvényességét nem szabadna csak a szoroson vett ipari munkásságra szűkíteni. A 700 forintból nyomorgó tisztviselő és 30 korona havi fizetést „élvező“ gépiró kisasszony koldusabb, mint a legszegényebb ipari munkás.

A közutira szóló átszállójegyek hiánya is szövétehető. Ne tessék az igazgatóságnak arról maszlagolni, hogy elszámolási nehézségek, stb. gátolják ezt. Ha tudnak átszállójegyeket kiadni a közutiról a városira, a földalattira, a Bur vasutra, az erzsébetfalvai helyi érdekűre és a propellerekre: talán tud még a budafokira is. Azt csak nem akarják elhíttetni velünk, hogy a két társaság, a közuti és a budafoki egészen önálló és egymással tarifaharcban levő vállalat. Egy pénztárba folyik, kérjük szépen, legvégén mindkettőből a pénz!

A megszünt fűzetjegyek és a másutt használatos cserejegyek hiányáról is lehetne beszélni. És még mennyi mindenről, ha érdemes volna végigvizsgálni a külföldi városok fő közlekedési eszközeit. Bécs városi vasutjának olcsó pénzért bejárható hosszú vonalairól nem beszélünk; annyira közismert ez. Páris közuti vasutain 3 és 1/2 km. az első, 6 km. a második szakasz, ezentúl még csak

egy szakasz van. Szakazonként 15 centimesbe (fillérbe) kerül az első hely, 10 centimesbe a második; aki a beszálláskor három szakaszra vált jegyet (a legnagyobb távolságra), 35 centimes-ot fizet az első helyen, 15 centimes-ot a második helyen, vagyis másodosztályu jeggyel 15 centimesért a legnagyobb utat is megteheti a párizsi közuti utasa. Hogy ez mit jelent, csak a Párisjáró ember tudja, aki ismeri az óriási város rendkívüli távolságait. Munkások és tisztviselők részére a társaság a reggeli órákban — elindulás fél nyolc előtt — igazolványokat állít ki és az igazolványok alapján olcsóbban tartozik őket szállítani. Néhány nyugati állam a jegyrendszert is már kiküszöbölte és csakis ott alkalmazzák, ahol az feltétlenül szükséges. Így Párisban még a társaskocsikon se adnak jegyeket és az ellenőrzést gép végzi. Hogy ennek az eljárásnak milyen sok a gyakorlati előnye, azt a budafoki és tétényi utasoknak, kiket a villamoson egy utazáskor gyakran 3—4-szer is molesztálnak a jegy miatt, nem kell külön magyarázni.

A fölös szekatura a kalauzok részéről különben is mindennapos. Legnagyobb részük — tisztelet a csekély kivételnek — góromba mint a pokróc. Ám ebben is az igazgatóság a hibás, mert nem tudja, nem akarja vagy nem meri rövidebbre fogni a gyepelőszarát. Fél, hogy ott hagyják az embereit, a koldus fizetésre pedig nehéz másik alkalmazottat szerezni.

Egyes esetek tárgyalására ezuttal nem térünk ki, de olvasóink panaszainak jövőben készséggel helyt adunk. Hadd lássuk, kik ellen kell védekeznünk és hogyan?

A várócsarnokoknak Budafokon való hiánya, az I.-II. osztályból származó apró csetepaték, a bérletjegyeknek csak a telepen

Legszebb álma;
Messze levő, menyben lakó
Nap-istenem . . .
Bocsássa meg, hogy vétkezem:
Hogy szeretem!

Anders Ramsay.

Az utas.

(Bormérő-szoba a városszéli utcában. Az ablakok befüggönyözve a nyárdélutáni nap elől. A seprő padló föllocsolva, a zöld asztalok letörülgetve, a gyufatartókban van gyufa. A sőtésen tiszta poharak. Üvegek, a boroskancsó fehér ruhával letakarva, a falakon a magyar királyok képei, Batthány kivégzése, Petőfi halála, Kossuth gyászlapja fekete fátyolban. Nincsen vendég. Hajlott-hátu, fejkötős öreg asszony az udvari ajtó

küszöbén. Főtt kukoricát eszeget porcellánbőgréből).

Utas ember (lőhajtó ostorral a kezében, poros papucsban bejön a napról. Egy kicsit nem lát, azután észreveszi az öregasszonyt): Jó napot, anyám.

Az öreg asszony: Jó napot, fiam. (A bőgrét leteszi.) Mi járatban?

Az utas ember: Talán nincsen itthon a gazda?

Az öreg asszony: Nincsen fiam. Kint vannak a szőlőbe a leánnyommal. Mert a leányom a felesége . . . Én vagyok most a bejöttös.

Utas: Ugy hát. Adjon hát anyám akkor egy félliter bort. Mőg kutyaijesztőt.

Az öreg asszony (feláll, igen meghajlott, alig bírja a fejét emelni a háta miatt): Mit adjak, fiam? Mert nem jól hallok én már.

Utas: Talán nagyot hall?

Öreg asszony: Azt, azt . . . A nagyot mőghallom, fiam.

Utas (kiáltva mondja): Félliter bort adjon, anyám, mőg egy kutyaijesztőt.

Öreg asszony: Talán tréfál velem, fiam? Öreg vagyok én már ahhoz. Mi az a kutyaijesztő?

Utas: Hát a szódaviz. Attul ijed a kutya, ha fejire spriccölnék vele.

Öreg asszony: Ugy hát? Nem értöttem mőg. Hány éves maga?

Utas: Ötven lőszök.

Öreg asszony: Hát persze. A fiatalok . . . Én már a nyolcvan körül. Hét unoka, mőg három déd. Én már mőg se értöm néha a maguk magyar beszédit. Mindönt divatabbra beszélnek, mint régönte . . . (Hallgat egy darabig). Hát hidegön iszsza az italt. Mert akkor lemék a pincébe.

Utas: Hát inkább hidegön. Mert elég

való s órához kötött kiadása, a közutira való átszállóhely nem fixirozott volta szintén megérdemelnék a részletes megbeszélést. Magunk is tanui voltunk olyan esetnek, mikor a Fehérvári-ut és Kemenes-utca sarkán levő átszállóhelyen felszálló utastól a közuti vasut kalauza erőszakkal elkobozta a bérlet-jegyét, mert szerinte az átszállóhely a Ferenc József-hidnál van. Hogy ez nem igaz, s hogy Pestről jövet is a Kemenes-utcával szemben levő megállóhelyen száll át az utas: azzal persze ő kalauzsága Mauthner-diadala-feje nem törődik.

Immár itt az ideje, hogy megmozduljon a polgárság s ő teremtsen rendet, ha az igazgatóság nem tud. Amint látni fogjuk, hogy sikerrel lehet megindítani egy eredménnyel biztató mozgalmat: értekezletet hívunk össze, hogy ez határozzon affelől: vajjon mi módon történjék a szükségesnek látszó boycott szervezése. Ez talán majd gondolkozóua fogja ejteni a tisztelt alvó igazgatóságot.

Mert alszanak. És minden panasz süket fülekre talál. Pedig nem jó világ lesz, ha a közönség előbb talál felébredni, mint ők. Mert az az ébredés kissé nagyon is hangos lesz!

Politikai szemle.

Magyarország képviselőválasztásai június 2—10 között lesznek. Kertületünk Kossuth-párti jelöltje: dr. Palugyay Móricz vasárnap Szigetszentmiklóst, Makádöt, Pereget és Laczházát járta be dr. Baross János és Velsz Emil közjegyző kíséretében. Laczházán különösen impozáns fogadtatásban volt része. Egyéb hírek: a király e hó

elején a fővárosba érkezik; a trónörökös a szultánhoz készül látogatóba; a főispán beiktatása pedig a 14-iki megyegyűlésen lesz, melynek napirendjén különben 48 tárgy szerepel.

Brazília most tette közzé mult évi zárszámadását, mely kb. 31 millió font sterlinget mutat ki 600 km. vasut van építés alatt.

Haiti fővárosában összeesküvést fedeztek fel. Sok embert letartóztattak.

Spanyolország képviselőválasztásai is most kezdődtek meg. A trónörökös süketnémaságáról szóló híreket megczáfolják.

Szerbia, ahol oly rettentő pusztítást okozott nemrég az árvíz, a választótörvényét úgy akarja módosítani, hogy képviselő csak irni-olvasni tudó ember választható. A király pedig Rómába és Párisba készül látogatóba.

Norvégia alkotmány-reveziós bizottsága elhatározta, hogy törvényjavaslatot terjeszt a képviselőház elé, melyben a nőknek általános szavazati jogot ad.

Törökország ismét leverte véres ütközetben az albán fölkelést. Az életben maradt albán harcosok nagy része fogságban, más része bujdosik s az egész tartomány lakossága a meginduló haditörvényszéki statáriális eljárás folytán rémült es kétségbeesett. Magában a kacsaniki ütközetben kb. 1000 halott maradt a csataterén. Néhol még folynak a csatározások. E mellett Kisázsziában és Mezopotániában is lázong a nép a nagy adók miatt. A szultán beteg, himlője és vesebaja van.

Oroszország Kaukázus tartományában is lázadás tört ki. A katonaság több száz embert lőtt agyon s így tudták egyelőre elnyomni a forrongást. A képviselőházban (duma) több érdekes javaslat készül: Finnország anejiója, a főiskolát végzett nőknek tudományos pá-

lyákon a férfiakkal való egyenjogosítása, az önkéntesek szolgálati idejének 2 évre való fölemelése. Továbbá törvényjavaslat van a zsidóknak az összes közép- és állami iskolákba való fölvételének eltiltásáról s ugyan e törvény megtiltaná, hogy zsidók földbirtokot szerezzenek, gyárat alapítsanak, katonák vagy hivatalnok legyenek.

Tonga királyság, mely a nagy óceán néhány szigetén független állam, több szigeten a bennszülöttek ismét leöltek és felfaltak néhány hittérítőt. Bizonyosan a kultúra nagyobb dicsőségére.

Venezuela köztársaság elnökévé Juan Gomezt választották meg.

Montenegró hivatalosan közzé tette, hogy a fejedelemséget még az idén királysággá fogják proklamálni.

Kréta, török fennhatóság és nemzetközi védelem alatt álló sziget görög lakossága Görögországhoz akar csatlakozni. A nemzetgyűlés választott képviselői a görög királynak akarnak hűségesküt tenni, amiből ismét bonyodalom szármázhatik Török- és Görögország között.

Dánia külügyminisztere kijelentette, hogy a hatalmak fegyverkezési versenyében Dánia nem vesz részt és csak rendőri célokra tart hadsereget.

Costarica középamerikai köztársaságban ismét több millió kárt okozó irtózatoss föld-rengés pusztított. Több ezer ember elpusztult.

Nagybritánia és Írország királya: VII. Eduard szombat reggel fél 1-kor meghalt. A kormány most tette közzé a felsőház elleni egyik törvényjavaslatát, mely szerint ha az alsóház által elfogadott költségvetést a felsőház 1 hó alatt el nem fogadja, az a nélkül, a király szentesítésével is törvényerőre emelkedik. A király halálával persze kétséges a javaslat sorsa.

melegöm volt egész nap, anyám. Mert paprikát örlettem én itt a gyárba.

Öreg asszony: Paprikát? Micsoda gyárba?

Utas: Hát itt a fűrész-gyárba.

Öreg asszony (fejcsóválva halad az udvarajtó felé, hogy lemegy a pincébe, de a küszöbről visszafordul): Látom hogy fiatal maga még, fiam. Furfangéroz egy öreg asszonyt. Hiszen ebbe a gyárba fát fűrészölnek, nem paprikát örölnek. (Lemegy.)

Utas (vállát vonogatja. Ránéz a Petőfi-képre s annak mondja): Öreg asszony, öreg asszony. Már nem jól szolgál az esze. (Megtömi a pipáját s rágyújt a maga masinájával.)

Öreg asszony (hozza az italt. Mogorván szól): Itt van . . . A pincéből való. Mert nem mindönki szereti a hidegöt . . . Az én időmbe még ez nem vót . . . Gyár se vót. Fűrészgyárba nem öröltek paprikát . . .

Utas: Hát pedig, anyám, most örlik. Nem magyar paprikát, anyám. Az más kérdés, anyám, az más kérdés. A magyar paprikát aki örli, abba. nincsen benne a csutája.

Öreg asszony: Nincsen.

Utas: A magja sincsen.

Öreg asszony: Hát az sincsen. A magja . . . Hát mér vóna benne a magja?

Utas: Nohát. Az erejét is kivágják belőlle!

Öreg asszony: Ki hát! Hát, mit akar maga? Maga, nem tud a paprikáhon? Ugyan az én időmbe csak a paraszti nép ötte. De most kivágják az erit.

Utas: Hát én is aztat beszélöm.

Öreg asszony: Hát akkor miket eszplikál itt a fűrészgyárral? Fűrészport csinál az, nem paprikát.

Utas (nevet): Jaj, anyám, az nem ugy van. Ez öll. Van neki ojan gépje, csak rá-

veti a szijjat, aztán mén . . . De itt, tudja, csak aztat, a rác paprikát örlik. Én innét alulról való vagyok a rácok közül. Azoknak az köll, hogy benne lögyön az ereje, a magja, a csutája. De aztán három hatos lögyön egy liter. Hát ezt örlik.

Öreg asszony (megnyugodva): Löhet . . . Az löhet . . . Nem tudtam . . . Mán aztat hittem, hogy furfangéroz engöm, öreg asszonyt . . . Mert most mindön divatabbra van válva . . .

Utas: Dehogy . . . Már mér?

Öreg asszony: Hát éppen az . . . Utas létire . . .

Utas: Nono, anyám. Igaz, hogy most utas vagyok én ezön a tájon, de valamikor idevaló voltam én . . . Talán éppen ebben a házban laktam. (Gondolkozva néz körül. Nézi az udvart.) De alighanem csakugyan ez

Kína belséből boxerlázadásról jön hír. Gyilkolják a benszülöttek az európaiakat s házaikat fölégetik.

Franciaország lezajlott képviselőválasztásai tudvalevőleg a pártok arányán nem változtattak a pótválasztások 207 kerületben a hó 18-án lesznek.

A baromfitenyésztésről.

Befejező közlemény.

III.

A múlt évben eleven-szárnyast, csirkét, kappant, poulardot kerek számban tizennégy millió darabot és ugyanezt leölve 160,965 métermázsát exportáltunk. Ebből Németországba mjndem a felét: 6,456,924 darabot és 31.619 métermázsát. Tehát Németország a maga nagy belföldi termelése mellett, még ilyen nagy bevittel is szerepel, csak hogy az otthoni nagy keresletét fedezhesse. Ezzel ugyan még Németország kereslete koránt sincsen kielégítve, mert ennek háromszorosát is könnyen lehetséges volna ott elhelyezni. A többi baromfi-faj kivitelét, azok csekély mennyisége miatt, megemlíteni sem érdemes. Tojásból 367,879 métermázsa volt a kivitelünk. Ebből Németországba 154,208, Angolországba 27,604, Svájcba 14,462 métermázsa. Ezek az országok tehát a mi kiválóan jó izü tojásunknak mindenkor kész fogyasztói lennének, csak képesek legyünk nekik eleget szállítani.

Ezen csekély tojáskivitel mutatja legjobban a hazánkban található tyukok csekély számát. S mutatja azt is, hogy nálunk a legutoljára 1895-ben 29,354,164 darabbal kimutatott baromfi alig szaporodott.

Itt nem mutathatjuk ki az Ausztriába

irányuló kivetelt, ami a többi öleli fel. Ausztria mindig nagy fogyasztónk volt és bármint akarják is tagadni, marad is.

Nem birunk tehát még baromfiakból annyit tenyészteni, amennyit helyes irányokba terelvén a tenyésztést, értékesíteni képesek ne legyünk. Tenyésztőinknek különös gondal kell a külföldi igényeket ápolniok. Tehát nemcsak a mennyiségre, hanem főleg a minőség javítására kell törekedni. A külföld a szépen hizlalt, nagy gondal tisztított baromfit szereti és vásárolja jó pénzért. Ha tehát itt is a *realitásra* fogunk törekedni, tultermeléstől, amint azt a fenti adatok is igazolják, még nagyon sokáig nem kell félnünk. Itt tehát gazdáinknak még elég tágas térségek kínálkoznak. De ha idővel bekövetkeznék is a tutlermelés, abból is a belfogyasztásnak lenne haszna, mert az egészséges táplálkozást olcsóbbá tenné. Egyelőre nincs mitől félni; véghetetlenül messze van még az az idő, s addig még gazdáink a baromfitenyésztésből nagyon sok hasznot láthatnak, míg bekövetkezhetnék nálunk is a „jó” jelzővel diszitett IV. Henrik francia király azon óhajítása: „Bárha legalább vasárnaponként minden alattvalójának fazekában egy tyuk főhetne.” Mert tény az, hogy nálunk a kis tenyésztő, csak hogy minél több pénzt lásson, magától vonja azt meg s inkább a piacra viszi.

A nyomasztó adóterhek, a folyton emelkedő drágaság, különösen pedig az egyoldalú gazdálkodási rendszer gazdáink legnagyobb részét a tönk szélére juttatta. Beruházásokra ilyen körülmények között semmit sem fordíthatnak. A baromfitenyésztés lenne tehát egyik biztos fundamentum, amelyen egy szebb jövő épületét felépíthetnék. Ehez nem kell nagyobb tőke, azt fokozatosan kicsiből lehet megteremteni, mégis rövid idő alatt olyan magas jövedelmet juttat a vele foglal-

kozóknak, aminőt semmi más tenyésztési ág nem mutathat fel.

Csak szakítani kell a régi tradíciókkal! Nálunk még nem annyira felvilágosodottak a gazdák, akik évek hosszú sora óta egyedül a buzában találták boldogulásukat, — no meg a politikában! — hogy az ilyen foglalkozástól természetszerűleg huzódoznak és azt nem méltó foglalkozásnak minősítik. Ha azonban ezen a tévhiten tulteszik magukat és egy kis kereskedelmi szellemet is belevisznek foglalkozásukba, vállvetett munkával még kipótolhatják az elmulasztottakat. Így fognak azután valódi hivatásuknak megfelelni és a mostani nyomasztó terhektől nemcsak megszabadulni, hanem közreműködhetnek abban is, hogy a nagyvárosokban lakó testvéreik olcsóbb, táplálóbb hushoz és tojáshoz juthassanak.

Nem szabad már sokáig habozni. Haladéktalanul meg kell kezdeniök nemcsak a magunk megmentését, hanem embertársainknak olcsóbb élelmezésére is módot kell nyújtanunk.

A földmivelésügyi kormánytól valószínűleg úgy is hasztalan várják a gazdaksorsuk gyors jobbra fordulását. Amint nem volt intézkedéseinek foganatja a multban, úgy alig lesz a jelenben. Mert azokat a sok időt, főleg pedig nagy költséget igénylő reformokat, amiket nagy bölcsen a zöldsztalnál kifőznek, a mai gazdák úgy sem bírják megvalósítani. Ezek csak jámbor óhajítások maradnak!

Stella.

az. Csakhogy akkor mintha kisebb lött volna a ház, nagyobb az udvar.

Öreg asszony: Hát az, tudja, úgy van, hogy az uram bővített itten.

Utas: Hát maguké a ház?

Öreg asszony: Az . . . Olyan valami negyven éve körül.

Utas: Ugy, ugy. Valami negyven éve. Nem az öreg Kondás Fekete Sándortul vóték?

Öreg asszony: Hunnan tudja?

Utas: Hát hiszen az volt az én mostohaapám. Kögyetlen kemény természetű embör volt.

Öreg asszony: Vereködös. Istenkáromló. Alja embör.

Utas: Hát az. Hát nem is álltam a keze sujját. Ütött-vert. Dolgoztatott, mint a kutyát, gyerök létömrre. Szíjjal vert. Ugyan kötőfékkel is. A csizmát kenyni való szalonnabör

dobta elem étel gyanánt . . . Hisz-e, anyám?

Öreg asszony: Hát elhihetöm, ha mondja.

Utas: Azért . . . Mer magának jogában van kételkedni, neköm még jogom van beszélni.

Öreg asszony: Hát hiszen, ami azt illeti. Bár ugyan sok beszédnek sok az alja.

Utas: Nono. De az azért igaz, hogy mikor egyszer borzasztó mögvert, elsöktem a háztul. Möntem, amerre láttam. Neki a világnak, mint a Döme kutyája. Asztán sohase találtak rám.

Öreg asszony: Talán nem is keresték.

Utas: Löhet. De azért csak megvagyok. Kiindultam. Verbászton fölfogadott egy lakatos inasnak. Az isten áldja mög a haló porában is. Kitanultam a mestörségöt nálla anyám. Most is lakatos vagyok én. De földem is van. Paprikát termelök. De van buza-

földem is. Nem sok, de éppen öleg. A családdommal munkáljuk.

Öreg asszony: Hát van családja is?

Utas: Van. Adjon még egy félliter bort ehön a kutyaijesztöhön.

Öreg asszony: Hidegöt szeret? Mert akkor lemék a pincébe.

Utas: Hát!

Öreg asszony: Nono. Mert van, aki nem szereti a hidegöt. Én mindig mög szoktam kérdezni. Ugyan a vejem is.

(Elmegy a borért. Addig a vendég meredten bámul a padlóra. Néha a falakra te kint, amik köztül negyven év előtt megszökött.)

Öreg asszony: No ehol a bor. Hideg.

Utas: Hát majd fizetök is. Ez jó bor, mert muslinca van benne. Aszongyák, hogy a pancsolt borra nem mén a muslinca.

Öreg asszony: Arra nem. De azért löhet úgy muslincát fogni, oszt készakarattal bele-

HETI HIREK.

A pestvidéki törvényszék esküdtbíráinak kisorsolása 4-én történt meg. Közsegeinkből következők kerültek be az esküdtek közé: Rendes esküdtbírául: Wolf Miklós magánzó (Kistétény), Pencz Andor nyug. őrnagy (Nagytétény), Bossányi Gusztáv gyárvezető (Budafok), Fink Frigyes Sándor borkereskedő (Budafok). Helyettes esküdtek: Szlávik Béla segédjegyző (Budafok), Fekete Ernő magánhivatalnok (Budafok). Az ülészek e hó 23-án kezdődik.

A Törley cégről a keresztényszocialista párt alakításával kapcsolatban érdekes dolgot mond el egyik pesti lap: a Világ. Mikor ez a párt elnököt keresett, olyanra akart szert tenni, akinek kedve is van, tekintélye is van s amit legelőbb kellett volna említenünk: — pénze, még pedig sok pénze. A keresztényszocialisták összeültek és napokig tanakodtak azon, kit kérjenek föl az elnöki tisztségre. Az egyik pártvezetőségi tagnak volt egy életrevaló indítványa:

— Gyerünk el a Törley család egyik tagjához!

Törley? A név jónak látszott. Pezsgőgyára van, sok pénze van és szeret szerepelni. Megegyeztek tehát Törleyben s tapogatóztak nála, hogy elvállalná-e az elnökséget s ezzel együtt hajlandó volna-e áldozni a párt céljaira és mennyit? Törley százezer koronát akart adni a pártnak, de amikor a vezetők megvitatták ezt a kérdést, az egyiknek nagy aggodalmi támadtak:

— Ha Törley lesz az elnökünk, mindenütt pezsgős-pártnak fognak csufolni bennünket s ez mégse kedvező egy szocialista-pártra . . .

Az aggodalmaskodónak igazat adtak és elhatározták, hogy más elnök után néznek. — A felelősséget természetesen a hirért a Világ viseli.

A Naxos, budafoki gyár r.-t. tudvalevőleg múlt évben hűtlen kezelés miatt följelentette volt igazgatóját, Hammerschlag Frigyes. Csakhamar visszavonta azonban panaszát, mert kiderült, hogy a vád alaptalan. A meg-rágalmazott gyárigazgató erre bünfenyítő föl-

jelentést tett úgy a részvénytársaság igazgatósága, mint Mayer Károly ellen, aki az alaptalan híresztelések terjesztője volt. A büntető járásbíró és a főlebbviteli bíróság Mayer Károlyt rágalalmazás miatt 400 ázaz négyszáz korona pénzbüntetésre ítélte és kötelezte arra is, hogy az ítélet közétége. A kir. tábla harmadik büntető tanácsa Horváth Béla elnöklésével most tárgyalta harmadfokon ezt az ügyet és hozzájárult az alsóbíróságok ítéletéhez, sulyosító körülményül tudva be lovag Bauer Károly igazgatónak azt a vallomását, hogy Mayer Károly terjesztette azokat a pletykákat amelyek miatt a Naxos-gyár fölbontotta Hammerschlag igazgató szerződését.

X. Pius pápa. Katona Fodor György nagytétényi festőművész által festett hatásos arcképe pünkösdi két ünnepén a budafoki állami elemi leányiskolában ki lesz állítva. A terem bibor drapériákkal és déli növényekkel lesz díszítve, utóbbiakat François Lajos engedi át. Belépődíj 50 fillér, gyermekeknek 20 fillér. A tiszta jövedelem felét a művész a budafoki Erzsébet-otthon javára juttatja.

Kóbor cigányok garázdálkodása. Érden, mint nekünk jelentik, a szerdán tartott országos vásár alkalmával a községhez tartozó Benda-pusztán, melynek mintegy husz béres lakója van, az uradalmi csösz három kocsira való cigány megtámadta és tizenhárom késszurással halálosan megsebesítette. A cigányok aztán a csösz lakását kirabolták, majd kocsira kaptak és elmenekültek. A tanyai béresek értesítették a vásárban czirkáló csendőröket a cigányok garázdálkodásáról, mire azok üldözőbe vették a menekülő haramiákat, akiket sikerült is Nagytétény határában utólélni. A csendőrök láttára a cigányok közül a férfiak leugráltak a kocsikról és bemenekültek a közeli erdőbe. A kocsikon maradt asszonyokat és gyerekeket a csendőrök bekisérték Nagytéténybe. — Ugyancsak e héten támadott meg az érdi országuton egy banda három mártónvásári Dréher-uradalmi kocsit, melyek kocsisai alig tudtak elmenekülni.

A Budafoki dalárda szombaton, e hó 7-én este a Wagner vendéglőben levő sa-ját helyiségében hangversenyyel és tánc-czál egybekötött kedélyes estélyt rendezett. A meghíró a következő műsört hirdette: 1. Hoj pe Rezső a Reményhez. Előadja: a Dalárda. 2. A kinyílt rózsa. Páros jelenet, előadják: Szabó Mihály és Fabar Dezső. 3. Reófy Géza: Kokas nóta. Előadják: Adamovits István, Pető Kálmán és a Dalárda. 4. Die weiblichen Drillinge. Tercett. Előadják: Finster Róza, Heim Emma és Wagner Irma. 5. Az oroszlánbőr, Egyfelvonásos vígjáték. Személyek: Adamovist István, Heim Emma, Konrad Nina, Schell Rezső és Szabó Mihály. Minthogy a kezdetkor lapunk már sajtó alatt volt, az estről csak jövő számunkba tudunk beszámolni.

Budapestről — Budafokra. A magyar aviatikusok számára érdekes díjat tűzött ki az Aero-klubnál Törley József. Tízezer koronát ajánlott fel annak a magyar aviatikusnak, aki Budapestről, a rákosi versenypályáról kirepül Budafokra. A magyar aviatikusok és a magyar aeroplánok a mai viszonyok között még nem képesek ilyen hosszú utra. Budafok a versenytértől husz kilométer. Ilyen nagy távolságot pedig még nem repült magyar aviatikus. Hanem a díj elég nagy arra, hogy versenyre csábítsa a magyar aviatikusokat.

Ezüst lakodalom. Bossányi Gusztáv gyárigazgató és neje e hó 3-án töltötték be házasságuknak 25-ik évét. A köztisztületben álló férfit szívélyesen üdvözölték mindazon egyesületek és testületek, melyekben a jubiláns vezető állást tölt be. Nagyszámu ismerősei és jóbaratai üdvözlétéhez mi is azzal csatlakozunk; hogy jó egészségben és boldogságban érje meg arany-lakodalmát is.

Szerencsétlenség a Dunán. E hó 2-án délután fél 2 órakor a „Sirály“ nevű hajóról 8 ember a Kutya-villa melletti telepre akart evezni. A csónakot az ár a hajó vasmacska-láncához ütötte. Erre a csónak felborult s mind a mindnyájan a vízbe estek. A vízbeesettek közül Skranics József 48 éves horvátországi, dubrovcai születésű titeli lakos a vízbe fullt. A hullát azonnal kifogták. A csend-

tönni . . . Mert a világ furfangos. Mindig divatabbra válik . . . Mondom, hoztam föl a pincéből két fűrt paprikát. Én éhös vagyok. Nem várom már a vejeméket. Van jó pörkölt szalonnánk — a magunk szalonnája, — aztán az énnéköm ölég vacsorára.

Utaz: (gondolkozva néz az asszonyra): Én még ma nem öttem.

Öreg asszony: Nem-e? Tán mögcsömöröltt?

Utaz: Hát . . . igön is, nem is. Ugy volt, tudja, hogy hajnalban indultam. Mondom, ha ideérök, beadom a paprikát ölletni, én mög elmögyök a leányomhoz.

Öreg asszony: Hát itt van a leánya a városan?

Utaz: Hát . . . igön is, nem is . . . Haj, haj . . . Hát tudja a lány bevágyakozott a városka a rokonhoz. Mert van itt ro-

kon. Hát haragudtam. Mondom: ide elő a városba jó lössz löfrálni, ugy-e, de a paprikapalántát locsolni nem tetszik. Hozzá is nyultam vagy néhányszor. Akkor sirt.

Öreg asszony: Kiskorukba én is fenytöttem a gyereköket. De nagykorukba nem nyultam hozzájuk egy ujjal se.

Utaz: Ej nem ért maga ahhon!

Öreg asszony: Én? Én nem értök ahhon? Mikor hét uno' a mög három déd — —

Utaz: Hát ha hetvenhét déd is, akkor se ért ahhon.

Öreg asszony: Jól van no, jól van. Ha maga jobban tudja . . .

Utaz: Hát jobban. Hát hozzányultam. Az én véröm, én neveltem. De aztán bögött. Hát mondom, eredj. Vigyön az ördög. Hát vitte.

Öreg asszony: Vitte?

Utaz: Vitte, a fene teremti. Ma egy hete fölöltözött, elgyütt hazulról ide. Már aszondta, hogy ide. Hát ma keresöm a rokonnál. A Csaba-utcába. A Csányi Illés. A Kis-Kopán Jánosnak a sógora. A disznóvágóé, akit úgy is hívnek, hogy Örmestör Jani, mert Örmestör vót a Boszniába. Hallhatta hirit.

Öreg asszony: Nem én.

Utaz: Nem?

Öreg asszony: Nem.

Utaz: Hát mindegy. Hát nincs ott a leány, hirit se hallották. Nem is látták. No. Hát így van. Érti-e most mán, anyám?

Öreg asszony: Hát értöm. Szép vót a lány?

Utaz: A valóságos hasadó hajnal. Olyan finom képe, mint az özbör. A testállása akár az ünöszarvasé. Fényös vót annak a haja, nem köllött annak szépszagu olaj a hajába . . .

örsegtől Bacsa István, Wernársky János örmesterek és Ádám János csendőr szálltak ki a vizsgálat megejtése végett, de büntény nem forog fenn.

A budafoki elemi iskolák kapui 34 napi szünetelés után e hó 5-én újból megnyiták. Ez annyit jelentene, hogy szünőben a tifusz és a kanyaró. Csak aztán igaz is legyen!

A Fedor-Csák-féle téglagyár telep- engedélye tárgyában a vármegye alispánja a járási főszolgabírónak engedélyező határozatát Sándor Béla és Ott Alajos felebvezésének elutasításával helybenhagyta. A határozat indokolása az, hogy noha lehetséges, hogy a gyártelep létesítése egyesek magánérdekeit sérti, mégis a gyártelepek létesítése általában és különösen a jelen időben a téglagyárak keletkezése annyira hasznos és közérdekű, hogy ilyen nagyfotosságu közérdek előtt a magánérdeknek meg kell hajolnia. Az ügyre különben érdemileg még visszatérünk.

Az Egyesült Budafoki Kaszinó és Sport-klub tennispályája bérletjegyei a múlt évi árban Waltz kapitánynál válthatók. A szombati mulatság a rossz idő miatt elmaradt.

SPORT.

A magyar vivósport.

Befejező közlemény.

III.

Tessék csak megfigyelni két vivót. Mit akarnak? Legyőzni egymást. Tehát két ellentét és akarat áll egymással szemben és iparkodik érvényesülni. Erre pedig számtalan módja van.

Kezdve az egyszerű tempó-vágásoktól, (mikor egyetlen mozdulattal vág), folytatja az egyes, kettős és hármás cseleken, a pengétámadások, szurások és kard-kötések számtalan változata áll a vivók rendelkezésére.

Ki tudja ezeket gondolkodás nélkül al-

kalmazni? És ki tud az agyból induló támadások ellen hasonló agymunka nélkül védekezni? Bizony senki. A fizikumnak itt nincs más dolga, mint hogy egyrészt az agy által ráparancsolt támadásokat, másrészt a szem által látott és az agy által felfogott ellentámadásoknál a megfelelő védőmozdulatokat keresztülvigye.

Tehát a vivás alapja az a szellemi torna, mely — mint a sakknál — a mérkőzők egész figyelmét leköti. Csakhogy míg a sakkot ülve, mozgás nélkül játszzák és ezért kimeríti az agyat, gyengíti a fizikumot, addig a vivással járó heves testmozgás keresztülhajsolja a vért a testen, tehát az agyon is, egyaránt felfrissítve az izmokat és idegeket.

Innét van az, hogy az egész napi szellemi munkában kifáradt embereket a vivás jobban felfrissíti, mint a sportok bármelyike. Ennek élénk jellemzésére szolgáljon az is, hogy a vivás még az előrehaladt naureszthéniában szenvedő egyéneket is annyira leköti, hogy teljesen elfeledkeznek rögeszméikről s minthogy ezen szellemi foglalkoztatás alatt testüket is edzik, hathatós gyógymódot képez.

Ha tehát a betegnek is használ, mennyivel jobban edzi már most az egészségeseket. Az erőset szívósabbá, a gyengét erősebbé teszi s rászoktatja mindegyiket a szép, ruganyos testtartásra. A támadásra nyugodt bátorságot, a védéshez félelem nélküli hidegvért ad. Szóval férfivá teszi a férfit.

Ellenségeink által sokszor megrágalmazott népünk mindig a szépet, a nemeset kereste minden téren s ha megtalálta, fel is karolta. Ezért választotta ki a sportok közül is a legszebbet, legférfiasabbat, mert ez felelt meg legjobban a magyar szív és elme azon bölcs felfogásának, mely a sportokban sem a durva izommunkát, hanem az idegek és izmoknak, a szív és észszel való párhuzamos,

testedzéssel egybekötött szórakozását kereste.

Ezért tartottuk alkalomszerűnek, hogy a sporttal foglalkozó t. olvasóink figyelmét felhívjuk a vivósport magyar voltára. És szeretnénk remélni, hogy a Budafoki Egyesült Kaszinó és Sportklub a sportszezonban néhány ügyesen rendezett vivóversenynyel is ki fog tenni magáért.

Lovas Gyula.

Közgazdaság.

A jó meңcsalád ismertető jele vételnél. A Berlinben megjelenő „Landwirtschaftliche Zeitung“ legutóbbi számában olvassuk, hogy a méhcsaládok jóságáról vétel alkalmával a következőképen győződhetünk meg: A kas alatt tiszta deszka, a hátsó részekén méz és a lépek közt mélyen behuzódó méhcsoportok, erős családnak a jelei. Ha a méhek szerteszörtan és nem sűrűen egy csoportba verődve helyezkednek el, akkor nincsen királynéja a törzsnek. A fenékdeszka minden körülmények közt tiszta legyen, még viaszmorzsák se legyenek rajta láthatók, mert ellenkező esetben viaszmosoly jelenlétére következtethetünk. Vétel előtt figyeljük meg egy napon a méhek kirepülését, mert ebből sokat megtudhatunk. Ha a méhek lassan szállnak ki és be, ha kirepülésük előtt a röplyuknál mintegy gondolkodva megállanak vagy lassan föl és alá járkálnak, az mindenetre gyanus jelenség, amely beteges állapotra enged következtetni. Egészséges családnál a kirepülés csupa tűz és tétovázás nélküli. Gyorsan szállanak a méhek ki és be, egymást a röplyuknál ügyesen kikerülve. Egészséges méhek mozgásában nincsen fáradtság.

A műtrágya haszna. Mi magunk is megunjuk az egyformaságot. A föld is. Ha sokszor természetünk egymásután ugyanabban az akármilyen kitűnő földben teszem azt tiszta buzát, a talaj kisoványodik, megunja a dolgot, termése mindig kisebb-kisebb lesz. Természetes, mert mindig ugyanazt az alkatrészt szívja fel belőle a vetemény. Ezért azt az alkatrészt pótolni kell.

Mivel? Trágyával. Ha lehet, legjobb istállótrágyát hordani a szántóra. Ahol nem lehet, ott segíteni kell magunkon: műtrágyát hintünk. Hogy milyen fajtát? Függ a földtől, aztán a terménytől. Minden földbe, minden termény alá, más-más műtrágya való. Azonban, ha elismert dolog is, hogy a műtrágya kitűnő hatása, megnézzük, kitől veszszük, mert ezt is hamisítják ám! Még pedig erősen. (Ha nem lenne jó jövedelmi forrás, nem csálnának ezzel is!) Különösen a felső vidék megyéiben manipulálnak a galíciai boltosok sikerrel. Utazó ügynökeik mézes-mázos beszédükkel behálózzák a szegény kisbirtokost,

Hűj, hűj . . . Az asszony. Az asszony! Mit szól majd az asszony?

Öreg asszony: Aztán maga csak itten ül?

Utas: Hát itten ülök. Hát mit csináljak?

Öreg asszony: Ahejjött, hogy szaladna itt rőndérségön, oda alá még a csöndérségön. Hát hogy nem kurrentáltatja?

Utas: Én?

Öreg asszony: Nem is én.

Utas: Kurrentáltassa a kurrentáló ménkü. Ha elmönt, mönnyön. Ha ennyire tartotta az apját, mönnyön. Jó kutya hazajár.

Öreg asszony. Az embör nem kutya.

Utas: Kutya biz az. Az ilyen az kutya. Szökött disznó.

Öreg asszony: Ne kísértse az istent. Maga is szökött, fiam . . . Innen szökött a szülei háztul.

Az utas összesöpri a pénzt, ami a koro-

nából visszajárt. Megtörli a szemét s nagy sóhajjal szalad föl a melléből:

Hát én is szöktem. Nem ver az isten bottal. Jó északát.

Elmegy, behuzva maga után az ajtót. Az öreg asszony utánna néz és csendesesen motyogja:

— Az ur könyvében áll: mögbüntetőm az apák bünejit heted iziglen . . .

Tömörkény István.

aki aztán könnyezve adja meg a következő aratáskor hiszékenysége árát.

Abauj-, Szepes-, Gömör-. Nógrádme-gyékben, különösen a kisczudák kezén nagy-mennyiségű olyan műtrágya fordul elő, amelynek foszforsav tartalma alig 1, legfő-lebb 2 százalék, sőt olyan műtrágyának nevezett és ilyen minőségben árusított anyag is akad, amely épenséggel semmi foszforsavat sem tartalmaz, holott e műtrágyának leg-alább 16 százalékosnak kellene lenni. Sürgős szükség volna, hogy különösen a vidéken a nép vezetői felvilágosítsák a gazdaközön-séget ezekről a visszaélésekről s óva intsék őket az értéktelen műtrágyák vásárlásától.

Ellenben szívesen ajánljuk a jónevű hazai műtrágya gyárakat, ahol mindennemű földbe és termény alá kitűnő hatású műtrágyákat készítenek.

A Keresztény Szövetkezetek Központja (Budapest, XI., Bakács-tér 1. sz.) ebben szívesen kezére jár a gazdaközönségnek.

VEGYES.

Történet egy kis községházáról. Nem is a községházról magáról, hanem egy oda-való pasasról. Mindennemű félreértések ki-kerülése végett előre is kijelentjük, hogy nem Budafokon történt az eset. Szó sincs róla, hogy Budafokon. Sőt így görbülünk meg, ha itt történt volna. De tán egyáltalán meg se történt.

Most pedig lássuk az esetet, mely egy-szerű jelentés csak. Tette pedig egy köz-rendőr a felebbvalójának a következő írás-beli jelentéssel:

„Én Az alulírott számú rendőr az tekén-tetes Hévatálnak jelentem, hogy Kovács Pál közismert tsavargót a Tóth Péter utcában az földön fekvő *csavarogva* találtam.“

Az időváltozás és a betegségek. Egyik augsburgi kórházban dr. Miller tanár már régebben figyelte azt a hatást, amelyet az idő-változás némely betegségre, mint pl. az ízületi bántalmakra, amputált testrészekre, bénult tagokra gyakorol. Miller azt tapasztalta, hogy a hatás szakgatásban, rángásban és más fájdalmas jelenségekben mutatkozik és pedig már 1—2 nappal az időváltozás előtt. Ez a jelenség, vagyis a légnyomás növekedése nem lehet egyedüli oka a fájdalmaknak, mert azok az első esőcsep lehullása után meg-szűnnek, holott a légnyomás még nem csök-kent. Valószínű, hogy az atmoszférának va-lamelyes változásai, jelenségei okozzák a testi fájdalmakat. Elektromos erők működése vagy az emanációk hatása sincsen kizárva.

A dohányzás mérgező hatása. Évekkel ezelőtt az egyik cirkuszban fellépett egy bohóc, aki pipázásra idomított kutyákat mu-tatott be. Ez a bohóc talán megmondhatója

lett volna annak, hogy mint hat a dohány az állatokra. Különös fontossága van annak, hogy a tudomány meg tudjon felelni erre a kérdésre, mert ez által meg lehet magyarázni a dohányosoknál megfigyelhető egyes zava-rokat. A szenvedélyes dohányosok például gyakran szenvednek tulságos gyomorsavképződésben, ami nem egy komoly bajnak válhat okozójává. Fel kellett deríteni, hogy miként származik ez az ugynevezett gyomornedv-folyás. Dr. Skallernek, sikerült most megol-dani a problémát és erről előadást tartott a minap a berlini orvosegyesületben. Ő is kutyákkal kísérletezett, csak hogy nem pipázó kutyákkal. A tudományos vizsgálódás mód-szerét követte és szivar- meg cigarettafüsttel telített vizet fecskendezett a kutyák bőre alá. A kutyákon emiatt aztán tényleg gyomor-nedvfolyást állapított meg. Ebből kiviláglott, hogy a dohány nem hat közvetlenül a gyomor-ra, hanem általános testi mérgeződést idéz elő, amely épen a tulságos gyomorsav-képződésben mutatkozik. Skaller kísérletei szerint a méreghatást a dohányban levő ni-kotin mérgező hatásának a következménye a sok erős dohányosnál jelentkező lesoványo-dás. Az ilyen embereket le kell mondatni a dohányzás élvezetéről. Enyhébb esetekben néhány napig ajánlatos szüneteltetni a do-hányzást, hogy a testből eltávolodjék a niko-tin. Kiváltképpen egészségtelen a nedves dohány és a délelőtt való dohányzás. Felette káros a szervezetre a szivarvégek elszívása is, mert bőséges mennyiségben gyűlik meg bennük a nikotin. Attól is óvakodni kell, hogy a szivart sokáig a szájban tartsuk és rágicsáljuk. El-lenben hasznos a dohányzás a tartalmas ét-kezések után, mivel hogy növeli a gyomor-nedvkiválást, amire szükség van a könnyebb emésztés céljából.

Üvegből készült ház. Most, mikor szertében megindult mindenfelé az építkezés, aktuális, hogy néhány sorban megemlékez-zünk egy új építő anyagról. Az Egyesült Államokban, Piszburgban olyan ház építését kezdték meg, amely a műépítők állítása sze-rint reformálni fogja a modern ház-arkitektu-rát. A házat ugyanis teljesen üvegből építik. Szakemberek azt állítják, hogy az üvegház sokkal szebb, tartósabb és egészségesebb lesz, mint a kőből épített, ezenkívül a jó-karban tartása is kevesebbe kerül. Az üveg-ipar ma már olyan fejlett, hogy az üveget minden vastagságban és színben elő tudják állítani. Az üvegháznál a szobapíktor vagy tapétázó munkája teljesen felesleges lesz. Még a háztetőt is üvegből építik, mely jobban véd a nyári forróság elől is. Az üvegháznak még az a nagy haszna is megvan, hogy nem tűz-veszedelmes és a nedvességet sem bocsátja át. A falakat természetesen vastag homályos üvegből készítik, amelynek színét azonban tetszés szerint lehet meghatározni. A műépi-

tők máris kijelentik, hogy néhány év múlva csak üvegből fognak építeni. Rózsaszínű, kék, vörös, zöld, barna stb. színű házak ékesítik majd a város utcáit. Az üvegház meghono-sítását biztosítja, hogy sokkal olcsóbb, mint a kőház. A házépítéshez szükséges üveget ugyanis rendkívül olcsón lehet előállítani.

Budafok-Tétényi Lapok.

Ezennel előfizetést nyitunk a „Budafok-Tétényi Lapok“-ra. Kérjük Budafok, Nagy-és Kistétény, Albertfalva, a Baross Gábor-telep, Érd, Sósót, Szentpéter, Budaörs, Kőérberek, Bia, Torbágy és Martonvásár azon intelligens közönségét, mely szükségét érzi egy modern hetilap fennállásának: legyen szíves sajtó érdekében előfizetni.

Belmunkatársaink:

Anders Ramsay, Farkas Emőd, Feleki Sándor, szentkirályi Flórián Gyula, Hajdu Endre, Heymann Károly, Margitay Béla, Montag Henrik, Óhegyi Gyula, Óhegyi Lajos, Péchy Erzsike, dr. Rosenberg Zoltán, Kovács Ottó, előri Szabó Ernő, Váray Kálmán.

Nem egy ember vállalkozása ez a lap, egyesült erővel fogott össze több hivatásos és nem hivatásos író, hírlapíró és szak-író, hogy olyan lapot adjon a budafokvidéki közönség kezébe, mely messze felülálljon a vidéki lapok átlagos niveaujának. Ezt a lapot lekenyerezni, elhallgattatni, megfizetni, meg-venni vagy terrorizálni nem lehet. A kor-mánytól, pártoktól, községektől és egyénektől teljesen függetlenül szolgálja ez a lap az igazságot és a közérdeket még akkor is, ha az némely egyéneknek kellemetlen volna.

Helyi lapra nagy szüksége van a közön-ségnek, hiszen a helyi érdeket a fővárosi nagy lapok nem szolgálhatják eléggé. De pótolni fogja lapunk a napilapot is, amennyi-ben essay és szemleszerű összefoglalásban utóbb ösmertetni fogja az elmúlt hét fon-tosabb eseményét úgy, hogy mint kortörté-neti forrásmunka, ne csak pillanatnyi, hanem maradandó becsü tára legyen e lap az álta-lános hírszolgálatnak s a budafokvidéki tár-sadalom speciális életének. Tizenhat oldal terjedelmű lesz a lap rendszeren, most még csak azért nem tudjuk ezt betartani, mert nem találtunk megfelelő nyomdára.

Politikai rovatunk számára több kiváló notabilitás közreműködése van biztosítva, bár egyelőre csak a világpolitika általános hely-zetét akarjuk olvasóink számára megvilágítani. E mellett a budafokvidéki közügyek ismerte-tése, tervek nyilvánossá tétele, megvilágítása, megbeszélése, a községi közigazgatás figyel-mes szemlélete, bírálata, más községek köz-

igazgatásával való okszerű összehasonlítása és mérlegelése, szóval a a közjólét fejlesztése és a közélet megfigyelése lesz a mi fő feladatunk. Helyet adunk lapunkban minden tárgyilagos véleménynek és ellenvéleménynek, a döntést pedig fenntartjuk a kialakult véleménynyel bíró nagy közönségnek.

Rovatainkban röviden megemlékezünk minden maradandóbb értékű érdekes eseményről. Regényeinket neves külföldi írók írják, első regényünk, melynek elejét ujonnan belépő előfizetőinknek kívánatukra készséggel megküldünk, Budafok környékén játszik s egy elrejtett kincsről szól. Hogy érdekesebbé tegyük a dolgot: elásattunk egy helyen 10 aranyat, a regényfolytatásokban erre célzás lesz s ha a figyelmes olvasó keresni fogja, egy kis szerencsével rá akadhat. Ha nem: úgy a regény befejezésekor az aranyakat egyik község szegényalapjának fogjuk kifizetni.

A saisonban közölni fogjuk a közeli lát-nivalókat, szórakozó és kirándulóhelyeket, ingyenesen közvetíteni fogjuk a bérbeadó lakásokat, nyilván tartjuk a helyi ipart és kereskedelmet, az országos híru budafoki borkereskedelem fejlesztése érdekében terjeszteni fogjuk lapunkat a bel- és külföldi borspiacokon.

Mindezekon kívül egyéb dolgokban is szolgálatára fogunk állani közönségünknek. Anyárra kölcsönkönyvtárat és olvasótermet rendezzünk be, mely minden modern segéd-eszközzel, telefonnal stb. fel lesz szerelve. Ha szükség lesz a kérdések szakszerű megbeszélése végett: felolvasásokat, gyűléseket fogunk rendezni s alkalmas helyen a nyártól kezdve mesedélutánokat fogunk tartani közönségünk apró gyermekeinek szórakoztatására.

Személyes polémiákat sohasem folytatunk, hanem e lap mindig a közért fog küzdeni. A közérdek pedig minden ember. Aki tehát e lapot támogatja, olvassa, terjeszti: a köznek tesz szolgálatot és így a saját érdekét is szolgálja. A közönségen a sor, hogy módot adjon terveink beváltására. Bizunk benne, hogy nem fog csalatkozni.

Előfizetési áraink a lap czimoldalán olvashatók. Lapunkból készséggel küldünk mutatványszámot, megrendelni pedig vagy postai uton, vagy elárusítóink útján lehet, előfizetési díjat is kizárólag ezek vehetnek fel.

A „Budafok-Tétényi Lapok“
kiadóhivatala.

REGÉNY.

A Pál-utcai rejtély.

Írta: Conen Doyle.

Angolból fordította: Péchy Erzsike.

(18)

Kardos, ki már előzőleg is aggodalmasan nézte az aranypénzeket szedegető titkosrendőrt s már szinte látszólag megkönnyebülten sóhajtott fel, mikor az, a keresgélést félbehagyva, feléje közeledett: titkolni igyekezett izgatottsággal nézte, amint a detektív újból a keresgéléshez fogott. Pedig még nem is tudta, hogy detektívek . . .

— Hagyja kérem, ne tessék vesződni velem, szólt hozzá, kiigazitva a kevéssé udvariasan indult mondatot. Azt hitte, hogy ez is elősegíti őt akaratában.

Hanem ezuttal csalódott. A detektív kötelességtudó ember volt. Ő elejtett idegen tulajdont képező pénzt, neki azt meg kell találni. Egy arany, az sok pénz. Már hogy is hagynák azt itt veszendőbe menni?

Udvarias készséggel felelt hát Kardosnak:

— Már miért ne vesződnék? Tessék inkább ideküldeni a kollégámat is, hadd segítsen ő is a keresésben, mert több szem több bet lát.

Ez a másik pedig, Kardos minden udvarias tiltakozása ellenére oda is ment és buzgón kezdte tapogatni a ritkás fűvet és a lehullott faleveleket.

Minden láthatólag nem éppen kellemesen érinthette Kardost. Fejét pillanatra lehajtott, mintha gondolkoznék, mit tegyen. Azután, minthogy már valamivel türethetőbb állapotban volt, nagy nehezen maga is oda bicegett a másik két emberhez. S míg aggodó pillantásokkal kísérte a két detektív kutatását: ilyenféle gondolatok cikáztak az agyában:

— Istenem, csak ne találják meg! . . . Bizony, még valami baj ér, ha ezek itt még több aranyat találnak . . . Az a gazember, aki az éjjel lelékött ide, ki tudja miért szórta le utánam ide ezeket az aranyokat? . . . Az okát nem is sejttem, de bizonyosan céljai voltak vele . . . S az igazat, hogy hogyan jutottam én a bajba, nem mondhatom meg ezeknek . . . kellemetlen lenne . . . De mit tegyek, hogy mielőbb kiszabaduljak a bajból? . . .

(Folyt. köv.)

Szt.-Lukácsfürdő téli és nyári gyógyhely.

Csúsz, kőszvény ellen az iszapfürdők, soványításra a gőzfürdő, testedzésre az uszoda és napfürdő, étvágy és emésztés javítására a KRISTÁLY forrásásványviz a legjobbak.
Szt.-LUKÁCSFÜRDŐ téli és nyári gyógyhely BUDÁN.

Habermann Ferenc

gépjavító műhely és vízvezeték szerelő
Budafok, Kossuth Lajos-u. 63.

Elvállal minden előforduló pincészeti felszerelésekbe és minden a gépszakmába vágó javításokat, ugyszintén teljes gépfelszereléseket és transmissio-berendezéseket. — Gőz, gáz- és benzinmotorok valamint mindennemű szivattyúk. — Teljes vízvezeték felszerelések.

Kiadó lakások május 1-re.

Budafokon, Templom-tér 5. Radocsay-téle házban.

Az egyik lakás 2 utcai és előszobából áll, konyhával és kamrával. — A másik lakás 1 utcai szoba konyhával. Mindkét lakáshoz mellékhelyiségek.

„Attila” projectograph

mozgófénykép-színház

Budafok, Ország-ut 26. Meckl Gusztáv házában. . .

Műsor: Minden előadás váltakozó műsorral mely bármely budapesti mozgó színház műsorával kiállja a versenyt.

Belépni előadások alatt is lehet. — Előadások tartatnak minden vasár- és ünnepnapon délután 3 órától.

Műsor:

1. Ördög csizmája. — 2. Alagi nagy akadály verseny. — 3. Orleánsi szüz. — 4. Ki életét megunja nőül. — 5. Lueger temetése. — 6. Nedves lakodalom — 7. Indusnő halála.

HELYÁRAK: I. hely 50 fillér, II. hely 40 fillér, III. hely 30 fillér. Gyermeknek I. hely 30, II. hely 20, III. hely 10 fillér. — Elsőrendű bérlet-jegy 20 előadásra 8 kor. Gyermek a délutáni 3—5 óráig tartandó előadásokon I. helyen 20 fill. a II. és III. helyen 10 fill. fizetnek. Szolid, változatos, remek műsor. Zongora kíséret. A helyiség modernül van berendezve. Műsorváltás fenntartva. A n. é. közönség pártfogását kéri kiváló tisztelettel.

Az igazgatóság

Kárpitos tanonc

fizetéssel azonnal felvétetik

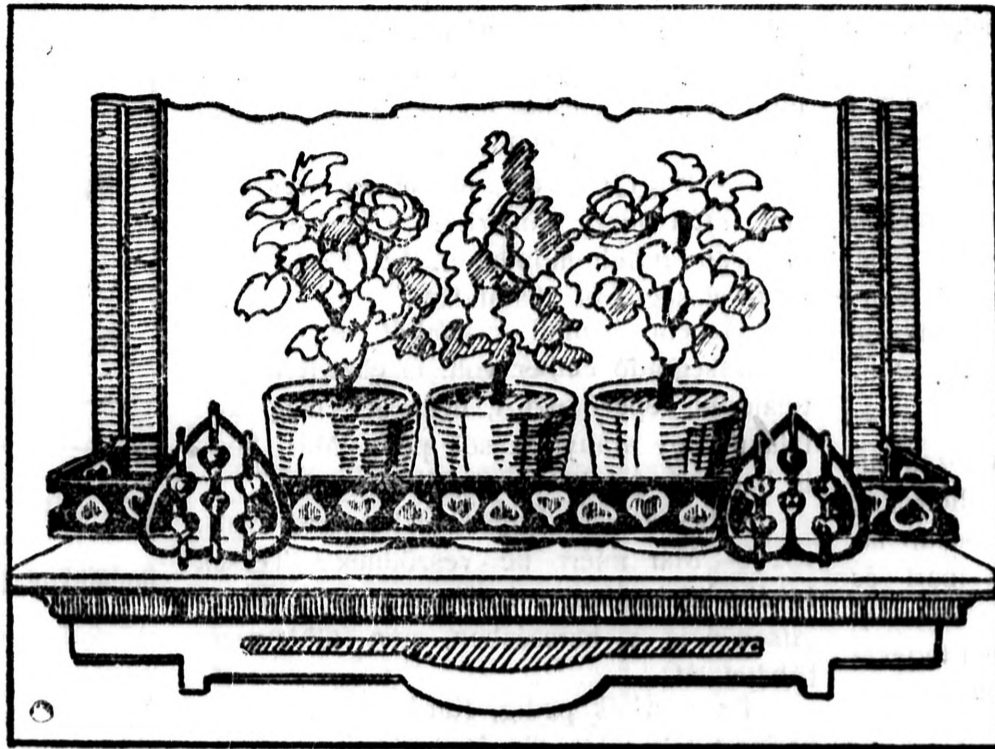
Bpest, VI., Teréz-körut 39.

Schmidt -féle törv. védett virágrács szabályozható

Izlésesen festve.

Ára **5** kor.

Diszét képezi az ablaknak és alkalmazhatósága feltűnő

Izlésesen festve.

Ára **5** kor.

Kapható Schmidt Bernát Fia Budapest, VI., Szondy-u. 64.

BUDAFOK-TÉTÉNYI LAPOK

POLITIKAI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Főszerkesztő: Dr. Fürth Béla. Felelős szerkesztő: Dr. Lukács Imre.

Főmunkatárs: Dr. Sztéryni Gyula.

Előfizetési ára: Egy évre 5 korona. Félévre 2 korona 50 fillér.

Egyes szám ára 10 fillér.

MUNKATÁRSÁK:

Anders Ramsay
Farkas Emőd
Feleki Sándor
szentkirályi Flórián Gyula
Hajdu Endre

Heymann Károly
Kovács Ottó
Margitai Béla
Montag Henrik

Óhegyi Lajos
Péchy Erzsike
dr. Rosenberg Zoltán
eöri Szabó Ernő
Váray Kálmán

GYOMORBAJOSOK FIGYELMÉBE!

Ne vonakodjék, hanem hozassa fogsorait rendbe a 20 év óta fennálló

KROJANKA-féle fogműteremben

(Atelier de confiance.)

Angol légnymatu, könnyen megszokható és rágáshoz azonnal használható fogak és fogsorok készítése.

Fogkoronák és hidak készítése szavatolt tiszta tallérraranyból.

BUDAPEST, VII. KER., ERZSÉBET-KÖRUT 17. SZÁM. (Barcsay-utca sarok.)

TELEFON 55-16.

Reichenberger

▪ Károly ▪

réz- és ércműgyáros

Budapest, VIII.,
Kender-u. 34.

TELEFON 55-16.

Az Első Budafoki Önálló Keresztény Fogyasztási Szövetkezet

Budafok, Kereszt-utca 3. szám.

Ajánlja dusan felszerelt első minőségű áruraktárát.

Legjobb és legolcsóbb bevásárlási forrás

mindennemű fűszer, gyarmatáru és háztartási
cikkekből.

Kivonat az árjegyzékből:

Fehér bor literje 48 fillér, siller bor literje 48 fillér, a tagok saját termése. Liszt, Haggenmacher-féle: 0, 1 kilo 44 fillér, 1, 1 kilo 43 fillér, 2, 1 kilo 42 fillér, 3, 1 kilo 41 fillér, 4, 1 kilo 40 fillér. Tojás, I. rendű 7 db. 40 fill. Petroleum, I. rendű, literje 22 fillér. Fa, I. rendű, □ m. 7-50 kor. és 8-50 kor. I. rendű porosz-szén mm. 3-80 kor. — Házhöz szállítva mm.-ként 20 fillérrel több.

Az eredeti porosz szállítólevél
üzletünkben megtekinthető.

Takarmányliszt 1 kilogramm 16 fillér, korpa 1 kilogramm 12 fillér.

Saját benzin motor őrlésre és favágásra.

1 □ fa vágása 1 korona 60 fillér, 2 hektó őrlés 80 lillér.

Legjobb minőségű likőrök, konyak, pálinkák, tea, rum és kétszersült.
Naponta friss pörköltkávé. — Nagyobb rendeléseket kívánatra ingyen
házhöz szállítunk.

Elvállal minden e
szakmába vágó
munkák teljesítését.

Ehrenwald Aladár

kárpitos és diszítő

Rudapest, VI., Teréz-körut 39.

Az 1906. évi milánói
kiállításon oklevéllel
.. .. kitüntetve

Legjobb és legegészségesebb szivarkahüvely a

RIZ LABIN 1000 DARAB
(10 doboz.)
2 KORONA.

7000 egy postacsomag. — Franco szállítás. — Visonteladónak engedmény.

MEGREDELHETŐ: KOHN ÉS GRÜNHUT
BUDAPEST, VIII. KER., AGGTELEKI-UTCA 10. SZÁM.

Izléses

és modern nyomtatványokat szállít

Kohn és Grünhut

Könyvnyomda. Papiacsokgyár. Papinagykereskedés

Budapest, Aggteleki-utca 10.

védjegy.

védjegy.

Tölthető toll „Füllfeder“

a legjobb gyártmány 1 kor.-tól egész 12 koronáig darabja.

MEGREDELHETŐ: KOHN ÉS GRÜNHUT

PAPIRNAGYKERESKEDÉSÉBEN

BUDAPEST, VIII. KER., AGGTELEKI-UTCA 10. SZÁM.